

## **MISSATGE DID**

Fa poc, mentre em feien una entrevista, vaig pensar profundament en la dansa.

Què significava per a mi? Amb la meua resposta, vaig haver d'analitzar el meu viatge personal. Em vaig adonar que tot es centrava en un propòsit que cada dia presenta un desafiament nou al qual cal enfrontar-se; és mitjançant la dansa que tracte de donar un sentit al món.

Estem travessant tragèdies inimaginables en una època que ben bé es podria descriure com post humana. Ara, més que mai, necessitem ballar amb un propòsit, el de recordar al món que la humanitat encara existeix. L'empatia i este propòsit haurien d'haver sigut prioritaris tot al llarg d'anys d'un innegable paisatge virtual de dissolució. Tot això ha donat lloc a una catarsi de dolor universal que ens envaeix de tristesa; una realitat crua que continua impregnant als vius, els quals s'enfronten a la mort, el rebuig i la pobresa. La nostra dansa ha de ser hui més que mai una alarma per als líder mundials, per aquells a qui se'ls ha confiant la salvaguarda i millora de les condicions humanes. Som un exèrcit de pensadors furiosos i el nostre propòsit és esforçar-nos per canviar el món pas a pas.

La dansa és llibertat i amb ella hem d'alliberar els altres dels paranyos on s'enfronten en diferents racons del món. La dansa no és política, es fa política perquè porta en la seua essència una connexió humana i, per això, respon a cada circumstància en un intent de restaurar la dignitat humana.

A mesura que ballem, els nostres cossos cauen a l'espai embolicant-se junts i es converteixen en una força de moviment, teixint els cors, acaronent les ànimes i proporcionant una curació desesperadament necessària.

I este propòsit es converteix en una única dansa hidra, invencible i indivisible. Tot el que ara necessitem és ballar més!

**Gregory Vuyani MAQOMA**